

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 64.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790154912/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Saa? mener Du? sagde Felix, og skyndte sig at tænde den. Men det er paa dit An og Tilsvær.

Men hvor De er nydelig iaften, sagde Augusta, der længe havde beundret hans nye Kjole.

Felix blev glad.

Ja, sagde Vilhelm, han har gjort sig Umage med sit Toilet; han skal ogsaa hen og gjøre Ulykker.

Aa, afbrød Felix, det er et gyseligt flaut Ord, og her anbragt paa yderst urette Sted. Ikke sandt, Augusta? Vilhelm veed overmaade godt, at jeg ikke har saa dumme Indbildninger; men at jeg gaaer i Selskab iaften, ligesaa forknyt som en Skoledreng, der skal op med sin Lectie.

– O nei, De maa ikke spytte paa Gulvet, udbrod Augusta ængstelig, da hun saa Felix gjøre en truende Bevægelse.

Maa jeg ikke, sagde han forknyt; tilgiv mig, jeg vidste det ikke. Hør Du, vedblev han til sin Ven, det er igrunden noget generet; men man har maaskee godt af at vænne sig lidt til Orden. Jeg troer jeg vil komme lidt op til Dig, for at blive dresseret. Men gaae nu ind og klæd Dig paa, saa at vi kunne komme afsted.

De vil vist mere Dem godt iaften, sagde Augusta.

Ja, det tænker jeg ogsaa, svarede Felix; naar jeg blot først var der. Men denne Indtræden kan jeg ikke rigtig lide; – og bare der saa ikke kommer for mange.

O, hvad gjør det, meente Augusta. Jeg har engang været tilstede ved et stort Selskab; men der gik de omkring og talte og loe med hinanden uden den allerringeste Gêne.

Ja vist, sagde Felix; jeg veed nok, at et fiint Selskab igrunden ikke er anderledes end dem, vi holde paa Skydebanen; – det vil sige, nok noget, især paa Slutningen; men jeg mener blot, at det ikke er saa svært som man troer at føre sig fiint op.

Men det gjør De vel altid? spurgte Augusta alvorligt.

Ja vist, det forstaaer sig, især naar jeg er ædru; men undertiden naar jeg er ude paa Livets Kegelbane, saa er min Opførsel ikke den alleranstændigste.

Virkelig?

Nei; men nu troer jeg, jeg vil lade være at gaae paa Sold. Jeg kan ikke engang begribe, hvor jeg nogensinde har kunnet finde Fornøielse deri. O nei, der er Intet, der overgaaer at være i Selskab med